

متن

عقیده طحاویه

از علامه حجۃ‌الاسلام أبو جعفر الوراق الحنفی الطحاوی رحمه الله

با ترجمه فارسی

مترجم: عبدالله حیدری

شوال ۱۴۳۰ هـ ق

شناختن کتاب

نام کتاب:	متن عقیده طحاویه با ترجمه فارسی
نویسنده:	علامة حجة الإسلام أبو جعفر الوراق الحنفي الطحاوي رحمه الله
مترجم:	عبدالله حیدری
تیراژ:	۵.۰۰۰
سال چاپ:	۱۴۳۱ هـ ش برابر با ۱۳۸۹ ق
آدرس ایمیل:	book@aqeedeh.com
سایتهاي مفید:	www.aqeedeh.com www.islamtxt.com www.islamhouse.com www.sunni-news.net www.ahlesonnat.net www.isl.org.uk www.islamtape.com

فهرست ترجمه فارسی

۱	سخن مترجم
۵	ترجمه متن طحاویه
۵	پیشگفتار
۵	ایمان به الله متعال
۸	ایمان به پیامبری محمد رسول الله ﷺ
۹	ایمان به قرآن کریم
۱۰	کفر آنکه قائل به تشییه باشد
۱۰	دیدن الله متعال حق (ثابت) است
۱۲	ایمان به اسراء و معراج
۱۲	ایمان به حوض، شفاعت و میثاق
۱۳	ایمان به علم الله متعال
۱۳	دار و مدار اعمال بستگی به خاتمه دارد
۱۴	ایمان به قضاء و قدر
۱۶	ایمان به عرش و کرسی
۱۷	ایمان به ملائکه، پیامبران و کتابهای آسمانی
۱۷	کنکاش در ذات الله متعال و جدال در دین و قرآن حرام است
۱۸	رد بر مرجئه
۱۸	تعریف ایمان

۱۹	مؤمنان مرتکب گناه کبیره در دوزخ جاودان نخواهند بود.....
۲۱	اطاعت حکمرانان و ولایه امر واجب است.....
۲۱	پیروی از اهل سنت و جماعت.....
۲۲	حج و جهاد تا روز قیامت واجب است
۲۲	ایمان به فرشتگان و حیات برزخی.....
۲۳	ایمان به روز قیامت و صحنه های آن.....
۲۳	در افعال عباد، خلقت از جانب الله و کسب از بندگان است
۲۴	تکلیف به آنچه در توان انسان است.....
۲۵	الله متعال بی نیاز و ما به او نیازمند هستیم.....
۲۵	محبت با صحابه‌ی فداکار پیامبر گرامی اسلام ﷺ.....
۲۷	پیامبران از اولیاء برترند.....
۲۷	ایمان به نشانه های قیامت
۲۸	تصدیق جادوگران و فالبینان روا نیست
۲۸	اسلام تنها دین (برحق) نزد الله است.....
۲۹	پایان.....

فهرست متن عربی

المقدمة	٣١
الإيمان بالله تعالى	٣١
الإيمان بنبوة النبي محمد صلى الله عليه وسلم	٣٣
الإيمان بالقرآن الكريم	٣٣
كفر من قال بالتشبيه	٣٣
رؤية الله حق	٣٤
الإيمان بالإسراء والمعراج	٣٥
الإيمان بالحوض والشفاعة والميثاق	٣٥
الإيمان بعلم الله	٣٥
الأعمال بالخواطيم	٣٥
الإيمان بالقضاء والقدر	٣٦
الإيمان بالعرش والكرسي	٣٧
الإيمان بالملائكة والنبيين والكتب السماوية	٣٧
حرمة الحوض في ذات الله، والجدال في دين الله وقرآنه	٣٨
الرد على المرجئة	٣٨
تعريف الإيمان	٣٨
أهل الكبائر من المؤمنين لا يخلدون في النار	٣٩
وجوب طاعة الأئمة والولاة	٤٠
اتباع أهل السنة والجماعة	٤٠
وجوب الحج والجهاد إلى يوم القيمة	٤٠

الإيمان بالملائكة والبرزخ	٤١
الإيمان بيوم القيمة وما فيه من المشاهد	٤١
الإيمان بالجنة والنار	٤١
أفعال العباد خلق الله وكسب من العباد	٤١
التكليف بما يطاق	٤٢
الله هو الغني ونحن الفقراء إليه	٤٢
حب أصحاب النبي صلى الله عليه وسلم	٤٣
الأنبياء أفضل من الأولياء.....	٤٤
الإيمان بأشراط الساعة	٤٤
لا يجوز تصديق الكهنة والعرافين	٤٤
إن الدين عند الله الإسلام	٤٥
الخاتمة ..	٤٥

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سخن مترجم

با عرض سلام و تحيات خالصانه خدمت خوانندگان عزيز و گرامي اميدوارم
همواره سالم و تندرست و مؤفق باشيد.

بزرگترین نعمت و سرمایه يك انسان در اين جهان نعمت ايمان خالص
و عقيدة صحيح است. ما اهل سنت و جماعت خداوند يكتا و يگانه را شکر
مي کنيم که به ما اين گنج عظيم را عنایت فرموده است که خلاصه اش:
پاييندي و مزين شدن به توحيد و يكتا پرستي و اتباع سنت پيامبر گرامي
صلی الله عليه و آله و سلم و پرهيز از شرك و بدعت و هوا پرستي و شهوت
پرستي است. با ايمان و محبت مشروع در چهار چوب شريعت و بدون غلو و
افراط به صحابه گرامي رسول مكرم صلی الله عليه و آله و سلم و اهل بيت و
خاندان مؤمنش و ساير علمای سلف صالح و در رأسشان امامان چهار گانه
اهل سنت و جماعت امام ابوحنيفه نعمان بن ثابت کوفی، امام محمد بن
ادریس شافعی، امام مالک ابن انس مدنی، و امام احمد بن حنبل شیعیانی، که
رحمت و رضوان و خوشنوی خداوند بر همگی شان باد.

و نيز پرهيز از اهل بدعت و بدعتهای آنان بدعت خوارج بدعت روافض
بدعت معزله بدعت جهمیه بدعت مرجهه و بدعت تأویل و تعطیل و تشییه و

تجسمیم. بنا براین از ته دل و اعماق قلب و ژرفای سلولهای مغز و قلب و بدنمان به تمام اسماء حسنی و صفات علیای معبد عظیم الشانمان الله یگانه ویکتا چنانکه خود در کتاب عزیزش ذکر کرده و پیامبر گرامی اش در سنت مطهرش بیان نموده بدون هیچگونه تأویل و تعطیل و تشییه و تجسمی ایمان کامل و عقیده راسخ و فولادین داریم. و بر همین اساس دین اسلام خالص و اصیل را پذیرفته ایم و پروردگار یکتا و یگانه مان را بر همین اساس می‌پرستیم. که این بارزترین فرق ما با اهل بدعت است.

خدای «سمیع» و «بصیر» و «علیم» و «قدیر» را گواه می‌گیرم که این دین و عقیده من است که از سال ۶۰ شمسی (۱۴۰۲ قمری) یعنی ۲۸ سال پیش دانسته و آگاهانه آنرا فهمیده و انتخاب نموده ام و تا کنون (که معبد منان و یگانه ام ۴۵ سال و ۳ ماه و ۱۵ روز به من عمر عنایت فرموده است) به توفیق ذات متعال آن الله بزرگ و «منان» و «حفیظ» آنرا با چنگ و دندان نگهداشت و به هیچ قیمتی نفروخته و معامله نکرده ام و از آن دفاع کرده و آنرا نشر کرده و خواهم کرد و حتی اگر در راه نشر و دفاع از آن تکه تکه شوم در آینده نیز آنرا نخواهم فروخت و معامله نخواهم کرد.

این عقیده من و عقیده سایر اهل سنت جهان است یا به تعبیر دقیقتر باید باشد که اگر بخشی از امت اسلامی و اهل سنت بر اثر کمکاری ما از جزئیات آن غافل هستند انشاء الله آنرا خواهند آموخت اما در اصول و کلیات هیچ اختلافی وجود ندارد.

چنانکه در متن پیشرو از علامه بزرگ و محدث شهیر و فقیه دانشمند حجۃ الإسلام أبو جعفر احمد بن سالمه بن عبد الملک الأزدي الحجری المصری الحنفی الوراق الطحاوی رحمۃ اللہ علیہ (متولد ۲۳۹ متوafی ۳۲۱ هـ) ملاحظه خواهید فرمود.

متن عقیدة طحاویه که یکی از چندین شاهکار علمی ایشان است بهترین جامعترین و مشهورترین متن اعتقادی است که تقریباً تمام اصول اعتقادی اهل سنت را با اختصار در آن بر شمرده است و تقریباً تمام مذاهب فقهی و کلامی اهل سنت بر جایگاه و اهمیت و شمولیت این متن ارزشمند اتفاق نظر دارند و به همین دلیل تقریباً در تمام مدارس اهل سنت در سراسر جهان این متن و شروح آن تدریس می‌شود.

لذا از اساتید بزرگوار و مریبان دلسوز التماس می‌کنیم که این متن را در دوره‌های ابتدایی و کلاس‌های تابستانی در اختیار فرزندان عزیز اعم از طبله و دانشجو قرار دهنده و زمینه فهم و حفظ آنرا فراهم نمایند.

در پایان این توضیح را هم اضافه کنم: همچنانکه هیچ متنی بدون شرح برای عموم قابل فهم و درک نیست این متن مهم نیز چنین است که انشاء الله اگر خداوند عمر و سلامتی عنایت فرمود (علاوه بر شرح مطول ابن ابی العز و یکی دو شرح ناقص موجود) شرح مختصری در دست ترجمه دارم که انشاء الله تکمیل خواهد شد.

قابل توجه اساتید بزرگوار و دوستانی که بخواهند از متن عربی استفاده کنند یا ترجمه را با متن تطبیق کنند متن موجود به دلیل کمبود وقت و عدم دسترسی به تایپ جدید عیناً متنی نیست که ترجمه بر اساس آن انجام گرفته طوری که رابط سایت نشان می‌دهد این متن را از اینترنت گرفته‌ام. در شماره‌گذاری تفاوتها بی‌وجود دارد و موضوع بندی و فهرست این متن در متن چاپ شده مورد استفاده من وجود نداشته است.

با التماس دعای خیر

عبدالله حیدری جامی

۸۸ آذرماه ۲۵

ترجمه متن طحاویه

پیشگفتار

بسم الله الرحمن الرحيم

علامه حجة الإسلام أبو جعفر الوراق طحاوی رحمة الله عليه (در مصر)
فرمودند:

این بیان عقیده اهل سنت و جماعت مطابق با مذهب فقهای ملت امام
أبوحنیفه نعمان بن ثابت کوفی و امام أبویوسف یعقوب ابن ابراهیم
انصاری و امام ابو عبدالله محمد بن حسن شیبانی رضوان الله علیهم
أجمعین است، و آنچه که از اصول دین بدان معتقدند، و بر اساس آن
پروردگار شان را می پرستند.

ایمان به الله متعال

در باره توحید خداوند متعال که با توفیق ذات بی نیاز او تعالی به آن
عقیده داریم می گوییم:

- ۱- خداوند یکتاست که هیچ شریکی ندارد.
- ۲- و هیچ چیزی مانند او نیست.
- ۳- و هیچ چیزی او را عاجز نمی کند.
- ۴- و هیچ معبدی جز او نیست.
- ۵- ذات او قدیم است که آغازی ندارد و دائم است که پایانی ندارد.

- ۶- نه فنا می شود و نه از بین می رود.
- ۷- و هیچ چیزی جز آنچه او بخواهد انجام نمی گیرد.
- ۸- به (کنه وجود) او وهم و گمان نمی رسد و (حقیقت) او را فهم بشر درک نمی کند.
- ۹- و هیچ چیزی از مخلوقات به او شباهت ندارد.
- ۱۰- زنده ای است که هرگز نمی میرد. نگهبانی است که هرگز نمی خوابد.
- ۱۱- بدون اینکه نیازی به آفریدن داشته باشد آفریننده است، بدون اینکه خستگی و ملالی به او دست دهد روزی دهنده است.
- ۱۲- میراننده ای است که بدون ترس می میراند و بدون مشقت بر می انگیزد.
- ۱۳- قبل از اینکه چیزی بیافریند، صفاتش از قدیم با او بوده است، پس از بوجود آوردن مخلوقاتش هیچ صفتی که قبل از وجود آنان نداشته باشد به صفات او افروده نشده است، همچنانکه با صفات خودش از لی بوده است، همچنان با صفاتش ابدی خواهد بود.
- ۱۴- اسم «خالق» را بعد از آفریدن مخلوق بدست نیاورده و اسم «بارئ» را بعد از بوجود آوردن موجودات حاصل نکرده است.

۱۵- صفت ربویت از آن اوست اما خودش زیر پرورش کس دیگری نیست، و صفت خلقت و آفرینش از آن اوست ولی خودش مخلوق نیست.

۱۶- همچنانکه او بعد از زنده کردن، «محی» یعنی زنده کننده مردگان است قبل از زنده کردن آنان نیز مستحق این اسم بوده است. کما اینکه قبل از بوجود آوردن مخلوق مستحق اسم خالق بوده است.

۱۷- زیرا که او بر هر چیزی قادر و تواناست و هر چیزی به او محتاج است. و هر امری بر او آسان است. به هیچ چیزی محتاج نیست (ایس کمثله شیء و هو السميع البصیر) شوری ۱۱ «هیچ چیزی مانند او نیست و او شنوازی داناست».

۱۸- مخلوق را با علم خود آفریده.

۱۹- و سرنوشت آنان را برایشان مقدر کرده.
۲۰- و اجلشان را معین کرده است.

۲۱- قبل از اینکه آنان را بیافریند، چیزی بر او پوشیده نبوده است. و قبل از آفریدن شان می دانسته که چه اعمالی انجام خواهند داد.

۲۲- آنان را به اطاعت از خود امر فرموده و از معصیت و نافرمانی خود نهی کرده است.

۲۳-هر چیز مطابق با تقدیر (و برنامه ریزی) و اراده او انجام می‌گیرد. اراده او نافذ است و نه اراده بندگان مگر آنچه که او برایشان بخواهد. پس آنچه که او برایشان بخواهد همان خواهد شد و آنچه او نخواهد انجام نخواهد شد.

۲۴-هر کس را بخواهد هدایت می‌کند، از روی فضل و احسان خود حفاظت می‌کند و تندرستی می‌دهد، و به اقتضای عدل خود هر کس را بخواهد گمراہ می‌کند و خوار می‌گرداند و به ابتلا و آزمایش گرفتار می‌کند.

۲۵-و تمام مخلوقات در گردونه اراده او، و بین اقتضای فضل و مقتضای عدل او در حرکتند.

۲۶-او برتر از هر مخالف و شریکی است.

۲۷-کسی نیست که قضاe و قدر او را بتواند رد کند و حکم و فیصله او را به عقب برگرداند، و بر امر او غالب شود.

۲۸-به همه این امور ایمان آوردم و یقین و باور داریم که همه چیز از جانب ذات یگانه اوست.

ایمان به پیامبری محمد رسول الله ﷺ

۲۹-و اینکه محمد صلی الله علیه و آله وسلم بنده برگزیده و پیامبر انتخاب شده و رسول مورد رضایت اوست.

۳۰- و اینکه ایشان خاتم انبیاء و امام اتقیاء و سید مرسلین و حبیب و خلیل رب العالمین است.

۳۱- هر ادعای نبوتی بعد از ایشان گمراهی و هوا پرستی است.

۳۲- و ایشان به سوی تمام جن و انس فرستاده شده تا حق و هدایت و نور و روشنی را به آنان عرضه کند.

ایمان به قرآن کریم

۳۳- و اینکه قرآن کریم کلام خداوند ذوالجلال است، بدون کیفیت و چگونگی از او پدید آمده است، و آنرا بر فرستاده اش با وحی فرود آورده است، و مؤمنان پیامبر صلی الله علیه وآلہ وسلم را در باره این وحی تصدیق و باور نمودند و یقین کردند که قرآن حقیقتا کلام خداوند متعال است و مانند سایر کلام موجودات مخلوق و آفریده شده نیست.

پس هر کس آنرا بشنود و او را کلام بشر بپنداشد قطعاً کافر می شود. و خداوند متعال بدون تردید او را نکوهش کرده و از او عیب گرفته و به آتش دوزخ تهدید نموده است.

جاییکه ذات متعالش می فرماید: (سأصلیه صقر) مدثر ۲۶ (بزوی) او را به دوزخ در خواهم آورد). پس وقتی که خداوند ذوالجلال کسی را که بگویید: (إِنْ هَذَا إِلَّا قُولُ الْبَشَرِ) مدثر ۲۵ «نیست این قرآن مگر گفته بشر» به آتش دوزخ تهدید کرد دانستیم و یقین

و باور کردیم که این قرآن کلام خالق بشر است و هیچ شباهتی به گفتار بشر ندارد.

کفر آن که قائل به تشبیه باشد

۳۴- و کسی که خداوند ذوالجلال را به هر شکل و مفهومی از مفاهیم انسانی توصیف کند قطعاً کافر می‌شود. پس کسی که این امر را به دقت ببیند پند می‌گیرد و از امثال سخنان کفار متفرق می‌شود و به یقین می‌داند که خداوند بی نیاز ذاتی نیست که در صفاتش به بشر شباهت داشته باشد.

دیدن الله متعال حق (ثابت) است

۳۵- دیدار خداوند مهربان برای اهل بهشت بدون احاطه و کیفیت حق است. چنانکه کتاب پروردگار ما در باره آن سخن گفته است: (وجوه يومئذ ناظرة إلى ربها ناظرة) القیامة ۲۲-۲۳. تفسیر این دیدار همان است که خداوند متعال خواسته و دانسته است. و تمام احادیث صحیحی که از رسول گرامی صلی الله علیه و آله وسلم در این باره آمده چنان است که ایشان فرموده اند. و معنا و مراد آن همانی است که خداوند خواسته و اراده فرموده است. ما به تأویل و آراء و دیدگاههای خود در این مجال وارد نمی‌شویم و از روی هوس و خیال به توهم و گمانه زنی نمی‌

پردازیم. زیرا هیچ کس در دین خود سالم نمی ماند مگر کسی که خود را کاملاً تسلیم امر خدا و رسولش صلی الله علیه وآلہ وسلم نماید و علم آنچه که بر او مشتبه می گردد را به عالم آن واگذار نماید.

۳۶- پای اسلام جز بر پشت تسلیم کردن و تسلیم شدن محکم نمی شود. پس کسی که به دنبال علمی باشد که دانستن آن برای او ممنوع شده است و فهم و درک او به تسلیم قانع نشود، این هدف و اراده او را از توحید خالص و شناخت درست و ایمان صحیح باز خواهد داشت که سر انجام در بین کفر و ایمان و تصدیق و تکذیب، و اقرار و انکار، با شک و وسوسه سرگردان خواهد ماند که نه مؤمنی است که تصدیق و باور داشته باشد و نه منکری که تکذیب کند.

۳۷- ایمان به رؤیت و دیدار الله ذوالجلال برای اهل بهشت با توهمند تأویل درست نیست. معنی حقيقی رؤیت و دیدار الله ذوالجلال با ترک تأویل و لزوم تسلیم در برابر نص محقق میشود که این دین همه مسلمین است. کسی که از نفی صفات کمال و تشییه الله متعال به مخلوقاتش پرهیز نکند پایش لغزیده و هرگز خداوند متعال را به درستی پاک ندانسته است. زیرا پروردگار ما

جل جلاله متصف به تمام صفات (کمال و) وحدانیت است و هیچ احدي از مخلوقاتش مشابه او تعالي نیست.
 ۳۸- خداوند متعال از حدود و غایيات و ارکان و اعضاء و ادوات بتر است که جهات ششگانه طوری که سایر پدیده ها را احاطه می کنند نمی توانند او تعالي را احاطه کنند.

ایمان به اسراء و معراج

۳۹- اسراء و معراج حق است، پیامبر گرامی صلی الله علیه و آله وسلم در یک شب (از مکه به بیت المقدس) و از آنجا در عالم بیداری به آسمان بالا برده شدند سپس تا جایی که خداوند می خواست بالا برده شد و خداوند متعال ایشان را به هر آنچه می خواست (از نعمتهای مخصوصش) اکرام و اعزاز بخشد و به ایشان وحی فرمود: (ما کذب الفؤاد ما رأى) النجم. پس خداوند منان در دنیا و آخرت برایشان درود فرستاد.

ایمان به حوض، شفاعت و میثاق

۴۰- و حوضی که خداوند متعال پیامبر گرامی اش صلی الله علیه و آله وسلم را برای کمک به امت با آن اکرام و اعزاز بخشد حق است.

۴۱- و شفاعتی که خداوند متعال برای پیامبر گرامی اش علیه الصلاة
والسلام ذخیره کرده چنانکه در روایات آمده حق است.

۴۲- و عهد و پیمانی که خداوند متعال از آدم علیه السلام و ذریه
ایشان گرفته حق است.

ایمان به علم الله متعال

۴۳- خداوند، دانا از ازل کاملا می دانست که تعداد همه کسانی که
وارد بهشت و همه کسانی که وارد دوزخ خواهند شد چقدر
است، نه چیزی بر آن عدد افروده می شود و نه کم.

۴۴- و همچنین در ضمن سایر جزئیات اینرا نیز می دانست که آنان
چه اعمالی انجام خواهند داد. و هرکس برای هرکاری که
ساخته شده آن کار برایش آسان می شود.

دار و مدار اعمال بستگی به خاتمه دارد

دار و مدار اعمال بر خاتمه آن است، و خوشبخت کسی است
که از قضاء و قدر خداوند احساس خوشبختی کند و بدبخت
کسی است که از قضاء و قدر خداوند متعال احساس بدبختی
نماید.

ایمان به قضاء و قدر

۴۵- اصل تقدیر سر خداوند متعال در میان مخلوقاتش است هیچ فرشتهٔ مقرب و پیامبر مرسلی از آن اطلاع ندارد، تعمق و دقت و کنجکاوی در تقدیر وسیلهٔ ذلت و پلکان محرومی، و نردبان سرکشی است. پس خبردار مبادا کسی در بارهٔ تقدیر بیندیشد یا فکر کند یا وسوسه شود زیرا خداوند متعال علم قضاء و قدر را از مخلوقاتش پنهان داشته و آنان را از توجه به آن نهی فرموده است.

چنانکه در کتاب عزیزش می فرماید: (لا ی سأَلُ عَمَّا فِي الْفُلُوْجِ وَ هُمْ یَسْأَلُونَ) انبیاء: ۲۳. پس هر کس بپرسد چرا خداوند چنین کرده؟ قطعاً حکم تقدیر را رد کرده است و کسی که حکم تقدیر را رد کند در زمرة کافران بشمار می رود.

۴۶- این خلاصه آن چیزی است که هرکس از اولیاء و دوستان خداوند متعال قلبش به نور ایمان منور شده به آن محتاج است و این درجهٔ راسخین در علم است. زیرا علم دو نوع است، یکی علمی که در بین مردم موجود است و دیگر علمی که از مخلوق پوشیده است انکار علم موجود کفر است و ادعای علم مفقود (یا علم غیب) نیز کفر است و ایمان محکم نمی شود مگر با یقین به علم موجود و ترک طلب علم مفقود.

۴۷- و ما به لوح محفوظ و به همه آنچه که در آن نوشته شده است و به قلم ایمان داریم، اگر همه مخلوقات جمع شوند و بخواهند چیزی که در لوح محفوظ نوشته شده و وجود دارد آنرا معدوم کنند و از بین برند هرگز نخواهند توانست، قلم برداشته شد و هر آنچه که تا قیامت لازم بود نوشته شد. هر چه (از خیر و شر) در تقدیرت باشد به تو می رسد و هر آنچه در تقدیرت نباشد ممکن نیست به تو برسد.

۴۸- بnde باید بداند که علم خداوند متعال بر هر موجودی از مخلوقاتش پیشی گرفته است و لذا تقدیر و سرنوشت هر چیزی را محکم و مرتب برنامه ریزی کرده است، به گونه ای که هیچ شکننده و دنبال کننده و از بین برنده و تغییر دهنده و کم کننده و زیاد کننده ای در میان تمام مخلوقاتش در آسمانها و زمین وجود ندارد (که بتواند در تقدیر و برنامه قضاe و قدر او ذره ای تصرف کند) این امر از گره های محکم ایمان و اصول و پایه های شناخت و اعتراف به توحید و یگانگی و ربویت ذات یکتا و یگانه او تعالی است.

چنانکه خداوند متعال در کتاب عزیزش می فرماید: (و خلق کل شیء فقدرہ تقدیر) فرقان ۲. (و هر چیزی را آفرید سپس اندازه کرد آنرا اندازه ای معین).

و نیز ذات متعالش می فرماید:
 (و کان امر اللہ قدرًا مقدورا) احزاب ۳۸ (و هست امر خدا اندازه
 ای معین شده).

وای به حال کسی که در امر قضاء و قدر با خداوند به خصوصت
 بپردازد، و با قلب بیمارش در امر قضاء و قدر به دقت و
 کنجکاوی شروع کند، یقینا او به گمان خودش خواسته است در
 باره سر پنهان علم غیب دقت و جستجو کند پس بداند که
 سرانجام جز با کوله باری از دروغ و تهمت و گناه باز نخواهد
 گشت.

ایمان به عرش و کرسی

۴۹- و عرش و کرسی خداوند متعال حق است.
 ۵۰- در حالیکه ذات مقدس او از عرش و غیر عرش بی نیاز است.
 ۵۱- به هر چیز احاطه کامل دارد و فراتر از آن او تعالی مخلوقش را
 از اینکه بتوانند او را احاطه کنند به یقین عاجز و ناتوان کرده
 است.

ایمان به ملائکه، پیامبران و کتابهای آسمانی

۵۲-ما از روی ایمان و تصدیق و تسليم کامل عقیده و یقین و باور داریم که خداوند متعال ابراهیم علیه السلام را دوست خاص و خلیل خود گرفته و با موسی علیه السلام سخن گفته است.

۵۳-و به فرشتگان و پیامبران و کتب نازل شده بر رسولان ایمان و یقین داریم و گواهی می دهیم که آنان برحق آشکار بودند.

۵۴-و اهل قبله خود را تا زمانی که به آنچه پیامبر گرامی مان صلی الله علیه وآلله وسلم آورده اعتراف داشته باشند و ایشان و هر آنچه که ایشان فرموده اند را تصدیق کنند، مسلمان و مؤمن می دانیم.

کنکاش در ذات الله متعال و جدال در دین و قرآن حرام است

۵۵-در باره ذات الله متعال کنجکاو نمی شویم و در باره دین خداوند ذوالجلال به جدال نمی پردازیم.

۵۶-در باره قرآن کریم مجادله نمی کنیم، و گواهی می دهیم که قرآن کریم کلام رب العالمین است که جبرئیل امین علیه السلام آنرا فرود آورده و به سید مرسلین حضرت محمد صلی الله علیه وآلله وسلم آموخته است. قرآن کریم کلام خداوند متعال است که هیچ چیزی از مخلوقاتش برابر و همسنگ او نمی شود و ما

عقیده نداریم که کلام خدا مخلوق است، و با جماعت مسلمین مخالفت نمی کنیم.

۵۷- و هیچ کس از اهل قبله را به سبب ارتکاب گناهی تا هنگامی که آنرا حلال نداند تکفیر نمی کنیم.

رد بر مرجئه

۵۸- و عقیده نداریم که کسی گناه کند گناه با ایمان ضرر ندارد.

۵۹- امیدواریم که خداوند متعال مؤمنان نیکوکار را ببخشد و با رحمت خود آنان را وارد بهشت کند، نه آنان را در امان می دانیم و نه برایشان گواهی بهشت می دهیم، بر بدکارانشان می ترسیم و برای آنان طلب آمرزش می کنیم و آنان را نا امید نمی کنیم.

۶۰- احساس امنیت و نا امیدی انسان را از دین اسلام بیرون می رانند، راه حق برای اهل قبله راه میانه بین این دو است.

۶۱- بنده را جز انکار آنچه که او را وارد ایمان کرده است چیزی از ایمان خارج نمی کند.

تعريف ایمان

۶۲- ایمان اقرار به زبان و تصدیق با قلب است.

- ۶۳- تمام آنچه از رسول گرامی صلی الله علیه وآلہ وسلم از شریعت و بیان ثابت شده همه حق است.
- ۶۴- ایمان یکی است و اهل آن در اصل برابرند، و فضیلت و برتری آنان بر یکدیگر به اعتبار ترس و تقوا و مخالفت با هوا و هوس و عمل کردن به هر آن چیزی است که اولی و بهتر است.
- ۶۵- همه مؤمنان اولیاء و دوستان خداوند متعال هستند، و گرامی ترین آنان نزد خداوند کسانی هستند که اطاعت و پیروی بیشتری از قرآن داشته باشند.
- ۶۶- ایمان عبارت است از ایمان به خدا و فرشتگان و کتابها و رسولان او و به روز آخرت و تقدیر که خیر و شر و تلح و شرین آن همه از طرف خداوند متعال است.
- ۶۷- ما به همه اینها ایمان داریم و هیچ فرقی بین پیامبران و رسولان نمی گذاریم و همه آنها را و آنچه را که آورده اند تصدیق می کنیم.

مؤمنان مرتكب گناه کبیره در دوزخ جاودان خواهند بود

- ۶۸- اهل کبائر یعنی کسانی که از امت محمد صلی الله علیه وآلہ وسلم مرتكب گناه کبیره می شوند وارد آتش خواهند شد اما بشرطیکه موحد و یکتا پرست بمیرند حتی اگر توبه نکنند همیشه در دوزخ نمی مانند.

اینها بعد از اینکه با شناخت و ایمان با خدا ملاقات کنند، در گرو مشیت و اراده و حکم خداوند متعال هستند اگر بخواهد با فضل و احسان خود آنانرا مغفرت می کند و می بخشد چنانکه ذات ذوالجلالش در کتاب عزیزش می فرماید: (و یغفر ما دون ذلك لمن یشاء) النساء ۱۱۶ «و جز شرك را برای هر کس که بخواهد می بخشد».

و اگر بخواهد با عدل خود عذابشان می کند، سپس با رحمت خود و با شفاعت شفاعت کنندگان از اهل طاعتش از آتش بیرون آورده و به بهشت خود می فرستد، زیرا خداوند متعال اهل معرفتش را دوست می دارد.

پس در هر دو جهان آنان را مانند کسانی قرار نمی دهد که او را نشناخته و از هدایتش سود نبرده و از دوستی اش استفاده ای حاصل نکردند. پروردگار!! ای دوست اسلام و اهل اسلام! تا وقتی ما را بر دین اسلام ثابت و استوار بدار که با آن به ملاقات تو مشرف شویم.

۶۹-ما نماز پشت سر هر نیکو کار و بدکار از اهل قبله را درست می دانیم، و نیز جنازه بر آنان را.

۷۰-ما هیچکدام از آنان را (به طور مشخص) بهشتی و دوزخی نمی دانیم و تا زمانیکه چیزی از آنها ظاهر نشود به کفر و شرك و

نفاق هیچکس از آنان گواهی نمی دهیم و امور پنهان آنان را به خداوند متعال واگذار می کنیم.

۷۱-جز کسی که شمشیر بر او واجب شده بر هیچ فردی از امت محمد صلی الله علیه وآلہ وسلم شمشیر کشیدن را درست نمی دانیم.

اطاعت حکم ران و ولایه امر واجب است

۷۲-خروج بر ائمه و ولایه امر (=حاکمان مسلمان) خود را جایز نمی دانیم حتی اگر جور و ظلم کنند، و برای شان دعای بد نمی کنیم، و دست طاعت و فرمانبرداری را از دستشان بیرون نمی کشیم و عقیده داریم تا زمانیکه به گناه و معصیتی فرمان ندهند طاعت و فرمانبرداری از آنان همانند اطاعت و فرمانبرداری خداوند عزوجل فرض است، و برای خیر و صلاح و سلامتی آنان دعا می کنیم.

پیروی از اهل سنت و جماعت

۷۳-ما از اهل سنت و جماعت تبعیت می کنیم و از امور شاذ و تک روی و اختلاف و تفرقه دوری می کنیم.

۷۴-اهل عدالت و امانت را دوست می داریم و با اهل جور و ظلم و خیانت بغض می ورزیم.

۷۵-در اموریکه علم آن بر ما مشتبه شود می گوییم الله أعلم خداوند بهتر می داند.

۷۶-چنانکه در احادیث صحیح آمده مسح بر موزه را در سفر و غیر سفر سنت می دانیم.

حج و جهاد تا روز قیامت واجب است (ادامه دارد)

۷۷-حج و جهاد را با اولی الأمر مسلمین اعم از نیکوکار و بدکار تا قیامت ادامه می دهیم هیچ چیزی این دو یعنی حج و جهاد را باطل نمی کند و نقض نمی نماید.

ایمان به فرشتگان و حیات بروزخی

۷۸-به کرام الکتابین ایمان داریم که خداوند متعال آنها را بر ما نگهبان قرار داده است.

۷۹-به ملک الموت که ارواح جهانیان را قبض می کند ایمان داریم.

۸۰-به عذاب قبر برای کسی که مستحق آن باشد ایمان داریم. و همانگونه که روایات صحیح از رسول گرامی صلی الله علیه و آله وسلم و صحابه گرامی ایشان رضوان الله علیهم نقل شده است به سؤال منکر و نکیر در قبر که از هر شخصی در باره رب و دین و نی او می پرسند ایمان داریم.

۸۱-قبر باغی از باغهای بهشت یا چاهی از چاههای دوزخ است.

ایمان به روز قیامت و صحنه‌های آن

۸۲- به زنده شدن بعد از مرگ و پاداش اعمال در روز قیامت و حاضر شدن به پیشگاه خداوند متعال و حساب اعمال، و خواندن نامه اعمال، و ثواب و عقاب و صراط و میزان ایمان داریم.

۸۳- بهشت و دوزخ دو مخلوق از مخلوقات خداوند متعال هستند که هرگز فنا نخواهند شد و نه کسی خواهد توانست آنها را از بین ببرد. و خداوند متعال بهشت و دوزخ را قبل از آفریدن سایر مخلوقات خلق کرده و برای آنان ساکنانی آفریده است.

پس هر کس از بندگانش که وارد بهشت شود از روی فضل و احسان او تعالی می شود و هر کس که وارد دوزخ گردد از روی عدل او تعالی وارد می گردد و هر کس برای آن کاری که وقت گذاشته و برایش آسان گردیده عمل می کند و به سوی سر نوشته که برای آن آفریده شده در حرکت است.

در افعال عباد، خلقت از جانب الله و کسب از بندگان است

۸۴- خیر و شر برای بندگان مقدر شده است.

۸۵- استطاعتی که عمل با آن واجب می شود مانند توفیقی است که جایز نیست مخلوق به آن توصیف شود، این استطاعت با فعل است، و اما استطاعتی که از جهت درستی و توانایی و قدرت و

سلامتی اسباب است قبل از انجام فعل است، و خطاب به همین
تعلق می گیرد چنانکه خداوند متعال می فرماید: (لا یکل夫 الله
نفساً إِلَّا وَسَعُهَا) البقرة ۲۸۶. «خداوند متعال هیچ نفسی را مکلف
نمی کند مگر به اندازه توانایی آن».

۸۶- افعال بندگان مخلوق خداوند و کسب خود بندگان است.

تکلیف به آنچه در توان انسان است

۸۷- خداوند آنها را مکلف نکرده مگر آنچه که توانایی اش را دارند،
و توانایی ندارند مگر آنچه که آنان را بدان مکلف کرده است^۱ و
تفسیر (لا حول و لا قوة إلا بالله) همین است.

لذا عقیده داریم که جز به حکم خداوند هیچ کس توان انجام
کاری را ندارد و هیچکس توان حرکت کردن را ندارد و
هیچکس توانایی دور شدن از گناه را ندارد. و جز به توفیق
خداوند متعال هیچکس قدرت انجام و ثبات بر طاعت و بندگی
خداوند را ندارد.

۸۸- هر چیزی به اراده و علم و قضاء و قدر خداوند متعال انجام می
گیرد اراده او تعالی بر تمام اراده ها غالب است و قضاء و فیصله

۱- تقریبا تمام علمای اهل سنت بر این عقیلde هستند که انسان بیشتر از آنچه بدان
مکلف شده استطاعت دارد احتمالا این لغتشی از امام طحاوی رحمت الله علیه است
والله اعلم. مترجم.

او بر همه حیله ها غالب است، بدون اینکه ظالم باشد هر چه بخواهد انجام می دهد، از هر بدی پاک است و از هر عیب و نقصی منزه است: (لا یسأل عما یفعل و هم یسائلون) الأنبياء ۲۳ «از آنچه انجام دهد پرسیده نمی شود و آنان پرسیده می شوند».

-۸۹ دعا و صدقات زندگان به مردگان سود می رساند.

-۹۰ خداوند متعال دعاها را اجابت می کند، و حاجت ها را برآورده می فرماید.

الله متعال بی نیاز و ما به او نیازمند هستیم

-۹۱ او هر چیز و هر کسی را مالک است اما هیچ کسی او را مالک نیست، به اندازه بهم خوردن دو پلک کسی از خداوند بی نیاز نیست و هر کس به اندازه بهم خوردن دو پلک از خداوند متعال احساس بی نیازی کند بدون شک کافر می شود و از اهل هلاکت قرار می گیرد.

-۹۲ خداوند غصب می فرماید و راضی و خوشنود می شود اما نه مانند هیچکس از مخلوقات.

محبت با صحابه فداکار پیامبر گرامی اسلام

-۹۳ صحابه رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم را دوست می داریم اما در محبت هیچکدام از آنان افراط نمی کنیم، و نه از هیچکدام

آنان بیزاری می جوییم. کسی که با آنان بغض بورزد و از آنان جز به خیر و نیکی یاد کند با او بغض می ورزیم. ما صحابه را جز به خیر و نیکی یاد نمی کنیم محبت صحابه دین و ایمان و احسان و بغض صحابه کفر و نفاق و طغیان است.

۹۴- ما خلافت را بعد از رسول خدا صلی الله علیه وآل‌ه و سلم اولا برای ابوبکر صدیق رضی الله عنہ اثبات می کنیم و ایشان را از همه امت افضل و برتر و مقدم می دانیم. سپس عمر فاروق رضی الله عنہ سپس عثمان ذی النورین رضی الله عنہ و سپس علی ابن ابی طالب رضی الله عنہ همه اینها خلفای راشدین یعنی رستگاران و امامان راهیافته اند.

۹۵- عشره مبشره یعنی ده نفری که رسول خدا صلی الله علیه و آل‌ه و سلم از آنان نام برده و به آنان مژده بهشت داده ما گواهی می دهیم که همچنانکه رسول خدا صلی الله علیه وآل‌ه و سلم مژده داده اند آنان اهل بهشت هستند، و قول و فرموده ایشان کاملا حق است و آنان عبارت اند از:

ابوبکر صدیق و عمر فاروق و عثمان ذی النورین و علی مرتضی و طلحه بن عبدالله و زبیر بن العوام و سعد ابن ابی وقاص و سعید بن زید و عبد الرحمن بن عوف و (امین امت) أبو عبیده بن جراح است. رضی الله تعالی عنهم أجمعین.

۹۶- هر کس در بارهٔ صحابه رسول الله صلی الله علیه وآلہ وسلم و از واج طاهرات از هر ناپاکی و ذریة مقدس ایشان از هر پلیدی سخن نیک بگوید از نفاق پاک شده است.

۹۷- علمای سلف از سابقین و تابعین بعد از آنان اهل خیر و اثر و اهل فقه و نظر هستند جز به نیکی نباید یاد شوند، و هر کس از آنان به بدی یاد کند او بر غیر از راه مؤمنان است.

پیامبران از اولیاء برترند

۹۸- ما هیچکدام از اولیاء و دوستان خدا را به هیچیک از انبیاء علیهم السلام برتری نمی دهیم و عقیده داریم که یک پیامبر از تمام اولیاء افضل و برتر است.

۹۹- به کرامات اولیاء و روایات صحیح آنان که از طریق راویان موثوق و قابل اعتماد ثابت شده ایمان داریم.

ایمان به نشانه‌های قیامت

۱۰۰- ما به علامات قیامت ایمان داریم مانند خروج دجال و نزول عیسی بن مریم علیه السلام از آسمان، و طلوع خورشید از مغرب، و خروج دابة الأرض از جایگاهش.

تصدیق جادوگران و فالبینان روا نیست

۱۰۱- حرف هیچ فالبین و کف بین و حرف هر کسی که چیزی مخالف قرآن و سنت و اجماع امت ادعا کند را تصدیق نمی‌کنیم.

۱۰۲- جماعت و اتحاد را حق و صواب و تفرقه و اختلاف را گمراهی و عذاب می‌دانیم.

اسلام تنها دین (برحق) نزد الله است

۱۰۳- دین کامل و مقبول و پایدار الله در زمین و آسمان فقط یکی است که همین دین اسلام است.

خداؤند متعال می‌فرماید: (إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ) آل عمران ۱۹ «وَ يَقِينًا دِينَ مَقْبُولٍ درِ نَزْدِ خَدَاوَنْدِ إِسْلَامٍ أَسْتَ». و نیز می‌فرماید: (وَ رَضِيَتْ لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا) (و به اسلام به عنوان دین برای شما راضی شدم).

۱۰۴- دین اسلام بین افراط و تغیریط یا زیاده روی و کوتاهی و بین تشبيه و تعطیل و بین جبر و قدر و بین خوشباوری و نا امیدی است.

پایان

۱۰۵- پس ظاهر و باطن دین و عقیده ما همین است و ما از هر کسی
که با آنچه ذکر کردیم و بیان نمودیم مخالفت کند از او به
پیشگاه خداوند بیزاری می جوییم.
و از خداوند متعال می خواهیم که ما را بر ایمان ثابت بدارد و
خاتمه ما را با ایمان بفرماید.
و ما را از هوا و هوس های مختلف و آراء و نظریات متفرق و
مذاهب منحرف مانند مشبه و معزله و جهمیه و جبریه و
قدریه و دیگران که با اهل سنت و جماعت مخالفت کرده و با
اهل ضلالت و گمراهی هم پیمان شده اند محفوظ بدارد، ما از
همه اینها بیزاریم و آنان در نزد ما گمراه و منحرف هستند.
حافظت و توفیق از جانب خداوند است.

پایان ترجمه متن عقیده طحاویه

مترجم: عبدالله حیدری غفار الله له

مهرماه ۱۳۸۸ ش. سوال ۱۴۳۰ هـ ق مدینه منوره

متن عربى عقيدة طحاویه

المقدمة

بسم الله الرحمن الرحيم وبه نستعين، الحمد لله رب العالمين. (١٧/.)
قال العالمة حجة الإسلام أبو جعفر الوراق الطحاوي بمصر رحمه الله:
هذا ذكر بيان عقيدة أهل السنة والجماعة، على مذهب فقهاء الملة: أبي
حنيفة النعمان بن ثابت الكوفي، وأبي يوسف يعقوب بن إبراهيم
الأنصاري، وأبي عبدالله محمد بن الحسن الشيباني رضوان الله عليهم أجمعين؛
وما يعتقدون من أصول الدين، ويدينون به رب العالمين.

الإيمان بالله تعالى:

نقول في توحيد الله معتقدين بتوفيق الله: إن الله واحد لا شريك له
(١٨/٠)، ولا شيء مثله، ولا شيء يعجزه، ولا إله غيره . (١٩/٠)
قدسم بلا ابتداء، دائم بلا انتهاء، لا يفني ولا يبيد، ولا يكون إلا ما يريد .
لا تبلغه الأوهام، ولا تدركه الأفهام، ولا يشبه الأنام، حي لا يموت، قيوم
لا ينام . (٢٠ /)

خالق بلا حاجة، رازق بلا مؤنة، ميت بلا مخافة، باعث بلا مشقة.
ما زال بصفاته قدما قبل حلقه، لم يزدد بكونهم شيئاً لم يكن قبلهم من
صفاته، وكما كان بصفاته أزلياً كذلك لا يزال عليها أبداً.

ليس بعد خلق الخلق استفاد اسم الخالق، ولا يأخذ البرية استفاد اسم الباري.

له معنی الربوبیة ولا مربوب، ومعنی الخالقیة ولا مخلوق.
وكما أنه حیي الموتی بعدما أحیاهم استحق هذا الاسم قبل إحياءهم،
كذلك استحق اسم الخالق قبل إنشائهم.

ذلك بأنه على كل شيء قدير، وكل شيء إليه (٠ / ٢١) فقیر، وكل أمر عليه يسیر، لا يحتاج إلى شيء، (ليس كمثله شيء، وهو السميع البصير).

خلق الخلق بعلمه، وقدر لهم أقدارا، وضرب لهم آجالا.
لم يخفَ عليه شيء قبل أن يخلقهم، وعلم ما هم عاملون قبل أن يخلقهم،
وأمرهم بطاعته، ونهاهم عن معصيته.

وكل شيء يجري بتقديره ومشيئته، ومشيئته تنفذ لا مشيئة للعباد إلا ما شاء لهم، فما شاء لهم كان، وما لم يشاً لم يكن. (٠ / ٢٢)
يهدي من يشاء، ويعصم ويعافي فضلا، ويضل من يشاء، ويخذل ويبتلي
عدلا، وكلهم يتقلبون في مشيئته بين فضله وعدله.

وهو متعال عن الأضداد والأنداد، لا رادًّ لقضائه، ولا معقب لحكمه، ولا غالب لأمره.
آمنا بذلك كله، وأيقنا أن كلا من عنده.

الإيمان بنبوة النبي محمد صلى الله عليه وسلم:

وأن محمداً عبده المصطفى، ونبيه الحبيبي، ورسوله المرتضى، وأنه خاتم الأنبياء، وإمام الأتقياء، وسيد المرسلين، (٢٣ / ٠)، وحبيب رب العالمين، وكل دعوى النبوة بعده فغايٌّ وهو، (٢٤ / ٠) وهو المبعوث إلى عامة الجن، وكافة الورى، بالحق والمدى، وبالنور والضياء.

الإيمان بالقرآن الكريم:

وإن القرآن كلام الله، منه بدا بلا كيفية قولاً، وأنزله على رسوله وحيا، وصدقه المؤمنون على ذلك حقاً، وأيقنوا أنه كلام الله تعالى بالحقيقة، ليس بخلوق ككلام البرية، فمن سمعه فرعم أنه كلام البشر فقد كفر، وقد ذمه الله وعابه، وأوعده بسقر، حيث قال تعالى: (سأصليه سقر)، فلما أ وعد الله بسقر لمن قال: (إن هذا إلا قول البشر) علمنا وأيقنا أنه قول خالق البشر، ولا يشبه قول البشر. (٢٥ / ٠)

كفر من قال بالتشبيه:

ومن وصف الله بمعنى من معانى البشر فقد كفر، (٢٦ / ٠) فمن أبصر هذا اعتبر، وعن مثل قول الكفار انزجر، وعلم أنه بصفاته ليس كالبشر.

رؤیۃ اللہ حق:

والرؤیۃ حق لأهل الجنة بغير إحاطة ولا کیفیۃ، كما نطق به کتاب ربنا: (وجوه یومئذ ناضرة إلى ربها ناظرة)، وتفسیره على ما أراده اللہ تعالیٰ وعلیمہ، وكل ما جاء في ذلك من الحديث الصحيح عن الرسول صلی اللہ علیه وسلم فهو كما قال، ومعناه على ما أراد لا ندخل في ذلك متأولین (٠/٢٧) بآرائنا، ولا متواهین بأهوائنا، فإنه ما سلم في دینه إلا من سلم اللہ عز وجل ولرسوله صلی اللہ علیه وسلم، وردَّ علِمَ ما اشتبه علیه إلى عالمه.

ولا يثبت قدم الإسلام إلا على ظهر التسلیم والاستسلام، فمن رام علِمَ ما حُظر عنه علمه، ولم يقنع بالتسليم فهمه، حجبه مرامه عن خالص التوحيد، وصافی المعرفة، وصحیح الإیمان، فیتذبذب بین الکفر والإیمان، والتصدیق والتکذیب، والإقرار والإنکار، موسوساً تائها، زائغاً شاكاً، لا مؤمناً مصدقماً، ولا جاحداً مکذباً.

ولا يصح الإیمان بالرؤیۃ لأهل دار السلام لمن اعتبرها منهم بوهم، أو تأویلاً بفهمهم، إذا كان تأویل الرؤیۃ وتأویل (٠/٢٨) كل معنی يضاف إلى الربوبیۃ بترك التأویل ولزوم التسلیم، وعلیه دین المسلمين.

ومن لم یتوَقَ النفي والتشبیه زل ولم یصب التتریه، فإن ربنا جل وعلا موصوف بصفات الوحدانیة، منعوت بنعوت الفردانیة، ليس في معناه أحد من البریة.

وتعالى عن الحدود والغايات، والأركان والأعضاء والأدوات، لا تحويه الجهات الست كسائر المبتدعات. (٢٩ / ٠)

الإيمان بالإسراء والمعراج:

والمعراج حق، وقد أسرى بالنبي صلی الله علیه وسلم، وعرج بشخصه في اليقظة إلى السماء، ثم إلى حيث شاء الله من العلا، وأكرمه الله بما شاء، وأوحى إليه ما أوحى، (ما كذب الفؤاد ما رأى) فصلی الله علیه وسلم في الآخرة والأولى. (٣٠ / ٠)

الإيمان بالحوض والشفاعة والميثاق:

والحوض الذي أكرمه الله تعالى به غياثاً لأمته حق.
والشفاعة التي ادخلها لهم حق، كما روی في الأخبار.
وميثاق الذي أخذه الله تعالى من آدم وذراته حق. (٣١ / ٠)

الإيمان بعلم الله:

وقد علم الله تعالى فيما لم يزد عدد من يدخل الجنة، وعدد من يدخل النار جملة واحدة، فلا يزداد في ذلك العدد ولا ينقص منه، وكذلك أفعالهم فيما علم منهم أن يفعلوه، وكل ميسر لما خلق له.

الأعمال بالحواتيم:

والأعمال بالخواطيم، والسعيد من سعد بقضاء (٣٢) الله، والشقي من شقي بقضاء الله.

الإيمان بالقضاء والقدر:

وأصل القدر سر الله تعالى في خلقه، لم يطلع على ذلك ملك مقرب ولانبي مرسلا، والتعمق والنظر في ذلك ذريعة الخذلان، وسلم الحرمان، ودرجة الطغيان، فالحذر كل الحذر من ذلك نظرا وفكرا ووسوة، فإن الله تعالى طوى علم القدر عن أنامه، ونهاهم عن مرامه، كما قال الله تعالى في كتابه: (لا يسأل عما يفعل وهم يسألون) فمن سُئل: لِمَ فعل؟ (٣٣) فقد رد حكم الكتاب، ومن رد حكم الكتاب كان من الكافرين. (٣٤)

فهذا جملة ما يحتاج إليه من هو منور قلبه من أولياء الله تعالى، وهي درجة الراسخين في العلم؛ لأن العلم علمنا: علم في الخلق موجود، وعلم في الخلق مفقود، فإنكار العلم الموجود كفر، وادعاء العلم المفقود كفر، ولا يثبت الإيمان إلا بقبول العلم الموجود وترك طلب العلم المفقود.

ونؤمن باللوح والقلم، وبجميع ما فيه قد رقم، (٣٥) فلو اجتمع الخلق كلهم على شيء كتبه الله تعالى فيه أنه كائن ليجعلوه غير كائن لم يقدروا عليه، ولو اجتمعوا كلهم على شيء لم يكتبه الله تعالى فيه ليجعلوه كائناً لم

يقدروا عليه، جف القلم بما هو كائن إلى يوم القيمة، وما أخطأ العبد لم يكن ليصيبه، وما أصابه لم يكن ليخطئه.

وعلى العبد أن يعلم أن الله قد سبق علمه في كل كائن من خلقه، فقدر ذلك تقديرًا محكمًا ميرما، ليس فيه ناقض ولا معقب، ولا مزيل ولا مغير، ولا ناقص ولا زائد من خلقه في سماواته وأرضه، وذلك من عقد الإيمان وأصول المعرفة، والاعتراف بتوحيد الله تعالى وربوبيته، كما قال تعالى في كتابه: (وخلق كل شيء فقدر تقديرًا)، وقال تعالى: (وكان أمر الله قدرًا مقدورًا) فوييل لمن صار الله تعالى في القدر خصيما، وأحضر للنظر فيه (٤٠ / ٣٦) قلبا سقيما، لقد التمس بوهمه في محض الغيب سراً كتيمًا، وعاد بما قال فيه أفاً كاً أثيمًا.

الإيمان بالعرش والكرسي:

والعرش والكرسي حق، وهو مستغن عن العرش وما دونه، (٤٠ / ٣٧)، محيط بكل شيء وفوقه، وقد أعجز عن الإحاطة خلقه. (٤٠ / ٣٨)

الإيمان بالملائكة والنبيين والكتب السماوية:

ونقول إن الله اتخذ إبراهيم خليلا، وكلم الله موسى تكليما، إيمانا وتصديقا وتسليما.

ونؤمن بالملائكة والنبيين والكتب المترلة على المرسلين، ونشهد أنهم كانوا على الحق المبين.

ونسمی أهل قبلتنا مسلمین مؤمنین، ما داموا بما جاء به النبي صلی الله علیہ وسلم معترفین، وله بكل ما قاله وأخبر مصدقین.

حرمة الخوض في ذات الله، والجدال في دين الله وقرآن:
 ولا نخوض في الله، ولا غماري في دین الله، ولا نجادل في القرآن، ونشهد أنه
 کلام رب العالمين، (٣٩ / ٠) نزل به الروح الأمين، فعلمه سيد المسلمين،
 محمدا صلی الله علیہ وسلم، وهو کلام الله تعالى لا يساویه شيء من کلام
 المخلوقین، ولا نقول بخلقه، ولا نخالف جماعة المسلمين. (٤٠ / ٠)

الرد على المرجئة:

ولا نقول: لا يضر مع الإيمان ذنب لمن عمله، نرجو للمحسنین من المؤمنین
 أن يعفو عنهم، ويدخلهم الجنة برحمته، ولا تأمن عليهم، ولا نشهد لهم
 بالجنة، ونستغفر لسيئهم، ونخاف عليهم ولا نقتطعهم. (٤٢ / ٠)
 والأمن والإیاس ينقالان عن ملة الإسلام، وسبيل الحق بينهما لأهل القبلة.
 ولا يخرج العبد من الإيمان إلا بمحبود ما أدخله فيه.

تعريف الإيمان:

والإيمان: هو الإقرار باللسان، والتصديق بالجنان. (٤٣ / ٠)
 وجميع ما صح عن رسول الله صلی الله علیہ وسلم من الشرع والبيان كله.

حق

والإيمان واحد، وأهله في أصله سواء، والتفاضل (٤٤ / ٠) بينهم بالخشية والتقى، ومخالفة الموى، وملازمة الأولى.

والمؤمنون كلهم أولياء الرحمن، وأكرمهم عند الله أطوعهم وأتبعهم للقرآن.

والإيمان: هو الإيمان بالله، وملائكته، وكتبه، ورسله، واليوم الآخر، والقدر خيره وشره، وحلوه ومره من الله تعالى.

ونحن مؤمنون بذلك كله، لا نفرق بين أحد من رسله، وصدقهم كلهم على ما حاولوا به. (٤٥ / ٠)

أهل الكبائر من المؤمنين لا يخلدون في النار:

وأهل الكبائر من أمّة محمد صلّى الله عليه وسلم في النار لا يخلدون، إذا ماتوا وهو موحدون، وإن لم يكونوا تائبين، بعد أن لقوا الله عارفين مؤمنين.

وهم في مشيئة وحكمه: إن شاء غفر لهم وعفا عنهم بفضله، كما ذكر عز وجل في كتابه: (ويغفر ما دون ذلك لمن يشاء).

وإن شاء عذبهم في النار بعدله، ثم يخرجهم منها برحمته، وشفاعة الشافعين من أهل طاعته، ثم يبعثهم إلى جنته، وذلك بأن الله تعالى تولى أهل معرفته، ولم يجعلهم في الدارين كأهل نكرته؛ الذين خابوا من هدايته، ولم ينالوا من ولايته، اللهم يا ولی الإسلام وأهله ثبتنا على الإسلام حتى نلقاءك به.

(٤٦ / ٠)

ونرى الصلاة خلف كل بر وفاجر من أهل القبلة، ونصلي على من مات منهم.

ولا ننزل أحداً منهم جنة ولا نارا، ولا نشهد عليهم بکفر ولا بشرك ولا بنفاق، ما لم يظهر منهم شيء من ذلك، ونذر سرائرهم إلى الله تعالى.
ولا نرى السيف على أحد من أمة محمد صلی الله علیه وسلم إلا من وجب
علیه السيف. (٤٧ / ٠)

وجوب طاعة الأنئمة والولاة:

ولا نرى الخروج على أئمتنا وولاته أمورنا وإن حاروا، ولا ندعوا عليهم
ولا نترع يداً من طاعتهم، (٤٨ / ٠) ونرى طاعتهم من طاعة الله عز وجل
فريضة، ما لم يأمرها بمعصية، وندعوا لهم بالصلاح والمعافاة.

اتباع أهل السنة والجماعة:

ونتبع السنة والجماعة، ونحتسب الشذوذ والخلاف والفرقة.
ونحب أهل العدل والأمانة، ونبغض أهل الجحود والخيانة. (٤٩ / ٠)
ونقول: الله أعلم فيما اشتبه علينا علمه.
ونرى المسح على الحفرين في السفر والحضر، كما جاء في الأثر.

وجوب الحج والجهاد إلى يوم القيمة:

والحج والجهاد ماضيان مع أولي الأمر من المسلمين، برهم وفاجرهم إلى قيام
ال الساعة، لا يبطلهما شيء ولا ينقضهما. (٥٠ / ٠)

الإيمان بالملائكة والبرزخ:

ونؤمن بالكرام الكاتبين، فإن الله قد جعلهم علينا حافظين.
ونؤمن بملك الموت الموكل بقبض أرواح العالمين، وبعذاب القبر لمن كان له
أهلا، وسؤال منكر ونكير في قبره عن ربه ودينه ونبيه، على ما جاءت به
الأخبار عن رسول الله صلى الله عليه وسلم، وعن الصحابة رضوان الله
عليهم.

والقبر روضة من رياض الجنة، أو حفرة من حفر النيران. (٥١/٠)

الإيمان بيوم القيمة وما فيه من المشاهد:

ونؤمن بالبعث وجزاء الأعمال يوم القيمة، والعرض والحساب، وقراءة
الكتاب، والثواب والعقاب، والصراط والميزان.

الإيمان بالجنة والنار:

والجنة والنار مخلوقتان، لا تفنيان أبدا ولا تبيدان، وإن الله تعالى خلق الجنة
والنار قبل الخلق، وخلق لها أهلا، فمن شاء منهم إلى الجنة فضلا منه، ومن
شاء منهم إلى النار عدلا منه، وكل يعمل لما قد فرغ له، وصائر إلى ما خلق
له.

أفعال العباد خلق الله وكسب من العباد:

والخير والشر مقدран على العباد.

والاستطاعة التي يجب بها الفعل من نحو التوفيق الذي لا يجوز أن يوصف المخلوق به، فهي مع الفعل، وأما الاستطاعة من جهة الصحة والواسع والتمكن وسلامة الآلات (٥٢) فهي قبل الفعل، وبها يتعلق الخطاب، وهو كما قال تعالى: (لا يكلف الله نفسا إلا وسعها). (٥٣)
 وأفعال العباد خلق الله، وكسب من العباد. (٥٤)

التكليف بما يطاق:

ولم يكلفهم الله تعالى إلا ما يطيقون، ولا يطيقون إلا ما كلفهم، وهو تفسير لا حول ولا قوة إلا بالله، نقول: لا حيلة لأحد، ولا حركة لأحد، ولا تحول لأحد عن معصية الله إلا بمعونة الله، ولا قوة لأحد على إقامة طاعة الله والثبات عليها إلا بتوفيق الله. (٥٥)

وكل شيء يجري بمشيئة الله تعالى وعلمه وقضاءه وقدره، غلت مشيئة المنشئات كلها، وغلب قضاوه الخيل كلها، يفعل ما يشاء وهو غير ظالم أبدا، تقدس عن كل سوء وحين، وتتره عن كل عيب وشين، لا يسأل عمما يفعل وهم يسألون. (٥٦)

وفي دعاء الأحياء وصدقائهم منفعة للأموات، والله تعالى يستجيب الدعوات ويقضي الحاجات.

الله هو الغني ونحن الفقراء إليه:

ويملك كل شيء ولا يملكه شيء، ولا غنى عن الله تعالى طرفة عين، ومن استغنى عن الله طرفة عين فقد كفر، وصار من أهل الحين. (٥٧ / ٠)
والله يغضب ويرضى لا كأحد من الورى.

حب أصحاب النبي صلی اللہ علیہ وسلم:

ونحب أصحاب رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم، ولا نفرط في حب أحد منهم، ولا نتبرأ من أحد منهم، ونبغض من يبغضهم، وبغير الخير يذكراهم، ولا نذكرهم إلا بخیر، وحبهم دين وإيمان وإحسان، وبغضهم كفر ونفاق وطغيان.

ونثبت الخلافة بعد رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم أولاً لأبي بكر الصديق رضي الله عنه تفضيلاً له وتقديماً على جميع الأمة، ثم لعمر بن الخطاب رضي الله عنه، ثم لعثمان رضي الله عنه، ثم لعلي بن أبي طالب رضي الله عنه، وهم الخلفاء الراشدون والأئمة المهتدون. (٥٨ / ٠)

وأن العشرة الذين سماهم رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم وبشرهم بالجنة نشهد لهم بالجنة، على ما شهد لهم رسول الله صلی اللہ علیہ وسلم، وقوله الحق، وهم: أبو بكر، وعمر، وعثمان، وعلي، وطلحة، والزبير، وسعد، وسعيد، وعبد الرحمن بن عوف، وأبو عبيدة بن الجراح؛ وهو أمين هذه الأمة رضي الله عنهم أجمعين.

ومن أحسن القول في أصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم وأزواجه الطاهرات من كل دنس وذرياته المقدسين من كل رحس؛ فقد برئ من النفاق.

وعلماء السلف من السابقين، ومن بعدهم من التابعين أهل الخير والأثر، وأهل الفقه والنظر، لا يذكرون إلا بالجميل، ومن ذكرهم بسوء فهو على غير السبيل.

الأنبياء أفضل من الأولياء:

ولا نفضل أحداً من الأولياء على أحد من الأنبياء عليهم السلام، ونقول:نبي واحد أفضل من جميع الأولياء. (٥٩ / ٠)
ونؤمن بما جاء من كراماتهم، وصح عن الثقات من روایاتهم.

الإيمان بأشراط الساعة:

ونؤمن بأشراط الساعة منها: خروج الدجال، ونزول عيسى ابن مريم عليه السلام من السماء، ونؤمن بظهور الشمس من مغربها، وخروج دابة الأرض من موضعها. (٦٠ / ٠)

لا يجوز تصديق الكهنة والعرافين:

ولا نصدق كاهنا ولا عرافاً، ولا من يدعى شيئاً يخالف الكتاب والسنة وإجماع الأمة.

ونرى الجماعة حقاً وصواباً، والفرقة زيفاً وعداً.

إن الدين عند الله الإسلام:

ودين الله في الأرض والسماء واحد، وهو دين الإسلام، قال الله تعالى: (إن الدين عند الله الإسلام)، وقال تعالى: (ورضيَت لكم الإسلام دينكم). (٦١ / ٠) وهو بين الغلو والتقصير، وبين التشبيه والتعطيل، وبين الجبر والقدر، وبين الأمان والإياس.

الخاتمة:

فهذا ديننا واعتقادنا ظاهراً وباطناً، ونحن براء إلى الله من كل من خالف الذي ذكرناه وبيناه، ونسأله تعالى أن يثبتنا على الإيمان، ويختتم لنا به، ويعصمنا من الأهواء المختلفة، والآراء المترفة، والمذاهب الرديئة، مثل المشبهة والمعتزلة والجهمية والجبرية والقدرية وغيرهم؛ من الذين خالفوا السنة والجماعة، وحالوا (٦١ / ٠) الضلال، ونحن منهم براء، وهم عندنا ضلال وأردياء، وبالله العصمة.

